

Sygn. akt I C 10/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Limanowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Hybel
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anna Kasińska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2021 roku w Limanowej

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku Spółdzielczego w L.

przeciwko P. K., B. K., W. D. (1), J. K. i D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych P. K., B. K., W. D. (1), J. K. i D. K. – solidarnie na rzecz strony powodowej Banku Spółdzielczego w L. kwotę 45.044,75 zł (czterdzieści pięć tysięcy czterdzieści cztery złote i siedemdziesiąt pięć groszy) wraz

z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, naliczanymi od kwoty 16.902,23 zł (szesnaście tysięcy dziewięćset dwa złote i dwadzieścia trzy grosze) od dnia 13 lipca 2016 roku do dnia wyroku,

II. należność zasądzoną w punkcie pierwszym rozkłada na 36 (trzydzieści sześć) miesięcznych rat, w tym:

1. pierwsza w kwocie 1251,35 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt jeden złotych i trzydzieści pięć groszy),

2. kolejne 35 (trzydzieści pięć) rat w kwotach po 1251,24 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt jeden złotych i dwadzieścia cztery grosze)

- płatnych w terminie do dziesiątego każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok się uprawomocnił, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat,

III. zasądza od pozwanych – solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 4181 zł (cztery tysiące sto osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu,

w tym kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. przyznaje ze środków budżetowych Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. P. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwany z urzędu kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) oraz kwotę 828 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem podatku od towarów

i usług według skali 23% – to jest łącznie 4428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych),

V. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 marca 2021 roku

Pozwem z dnia 14 lipca 2016 roku strona powodowa Bank Spółdzielczy w L. domagała się zasądzenia od pozwanych: P. K., B. K., W. D. (1), J. K. i D. K. kwoty 45 044,75 zł wraz z odsetkami od kwoty kapitału tj. 16 902,23 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanymi od dnia 13 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa radcy prawnego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwani są dłużnikami Banku Spółdzielczego w L. z tytułu kredytu udzielonego na podstawie umowy nr (...) z dnia 2 lutego 2010 roku wraz z aneksem oraz umowami poręczenia. Zgodnie z umową kredytową, umową poręczenia wraz z aneksem dłużnicy winni byli spłacać raty kredytu. W związku z powstaniem zaległości spłat kredytu powód wezwał pozwanych do zapłaty zaległości, lecz do dnia wniesienia pozwu nie dokonali oni spłaty zadłużenia.

W odpowiedzi na wezwanie Sądu z dnia 27 lipca 2016 roku Bank Spółdzielczy w L. sprecyzował, iż za powstałe zadłużenie pozwani odpowiadają solidarnie.

W dniu 26 września 2016 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (k. 55) uwzględniając żądanie pozwu w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwani wnieśli zarzuty (k. 58) zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnieśli o jego uchylenie i oddalenie powództwa, a także o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nakazu zapłaty, skierowanie stron do mediacji, zwolnienie od kosztów sądowych w całości, nieobciążanie kosztami procesu i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Pozwani w uzasadnieniu wskazali, iż w związku z opóźnieniami w zapłacie kredytu i problemami finansowymi porozumieli się z Bankiem co do spłaty kredytu poprzez przeniesienie na Bank za dług własności nieruchomości należącej do P. K., B. K. i W. D. (1) tj. działki przy ul. (...) wraz z budynkiem mieszkalnym. Bank zaproponował, że pozwani będą mieli prawo do odkupienia tej działki w okresie nie dłuższym niż do 5 lat i do tego czasu pozwani będą mogli mieszkać w domu i płacić na rzecz Banku czynsz najmu. Po kilku spotkaniach Bank zgodził się aby z działki tej wydzielić nową, małą działkę niezabudowaną, aby pozwani mogli ją sprzedać i mieć na wkład własny, aby zaciągnąć kredyt na odkupienie od strony powodowej domu. O procedurze wydzielania działki pozwani na bieżąco informowali Bank, przekazując Zarządowi informacje o stanie wydzielania, kopie wydawanych w sprawie decyzji i postanowień właściwych urzędów. Pozwani zaznaczyli, iż Bank wyznaczył im termin na dzień 18 lipca 2016 roku na stawienie się w kancelarii notarialnej celem przeniesienia na Bank własności domu, a w dniu 13 lipca 2016 roku, jeszcze przed dniem wyznaczonego terminu przez powoda wystąpił on do sądu o zapłatę.

Pozwani nie zgodzili się z wysokością roszczenia Banku. Podnieśli, iż powód nie udostępnił im rozliczeń dokonanych wpłat z tytułu rat kredytowych, a jedynie informował o aktualnym stanie ich długu i w związku z tym nie mają informacji na jaki poczet ich wpłaty zostały zaksięgowane. W związku z podejrzeniem, iż Bank pobiera opłaty za wezwania do zapłaty w kwotach przekraczających koszty tych wezwań oraz braku informacji w jaki sposób Bank rozliczał ich wpłaty, jakie było oprocentowanie -wnieśli o zobowiązanie powoda do przedłożenia Sądowi rozliczenia wszystkich wpłat dokonywanych przez pozwanych na poczet kredytu objętego umową z dnia 2 lutego 2010 roku, z uwzględnieniem podziału na zaliczanie na poczet kwoty głównej, odsetek, odsetek karnych, opłat i tym podobnych. Pozwani nadmienili, że wystąpili o restrukturyzację zadłużenia, lecz Bank odrzucił wnioski.

W toku dalszego postępowania sądowego pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska procesowe.

Wyrokiem z dnia 2 lipca 2019 roku tut. Sąd w sprawie I C 107/16 utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego z dnia 26 września 2016 roku - sygn. akt I Nc 2102/16 (punkt I), przyznał ze środków budżetowych Skarbu Państwa na rzecz M. P. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu kwotę 2952 zł (punkt II), kosztami procesu obciążył Skarb Państwa (punkt III).

Apelację od powyższego wyroku wnieśli pozwani zaskarżając wyrok w zakresie punktu I i II. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

1. nierozpoznanie istoty sprawy poprzez zaniechanie rozpoznania podniesionego zarzutu stosowania tzw. klauzul abuzywnych oraz zarzutu braku zasadności obciążenia pozwanych opłatą za wykonanie aktualizacji operatu szacunkowego nieruchomości gruntowej stanowiącej dz. ew. 161/1 w wysokości 1230 zł,
2. obrazę prawa procesowego a to art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 320 k.p.c. poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych skutkujących ustaleniem, że w sprawie nie zachodzą przesłanki do rozłożenia świadczenia na raty o co wnioskowali pozwani,
3. art. 328 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu wyroku odniesienia się do zarzutu klauzul niedozwolonych oraz zarzutu braku zasadności obciążenia pozwanych opłatą za wykonanie aktualizacji operatu szacunkowego nieruchomości gruntowej stanowiącej dz. ew. 161/1 w wysokości 1230 zł,
4. obrazę prawa materialnego, a to art. 385¹ k.c. w zw. z art. 5 k.c. i § 8 punkt 5 w zw. z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez SP kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w związku z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez SP kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

W oparciu o powyższe pozwanie wnieśli o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i oddalenie powództwa,
2. przyznanie ze środków budżetowych SP na rzecz radcy prawnego tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej kwotę 5904 zł,

na wypadek nieuwzględnienia wniosku o zmianę wyroku lub jego uchylenie wniosła o rozłożenie zasądzonej kwoty na 36 miesięcznych równych rat.

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2020 roku Sąd Okręgowy w Nowym Sączu uchylił w całości zaskarżony wyrok, jak również nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Limanowej w postępowaniu nakazowym w dniu 26 września 2016 roku, sygn. akt I Nc 2102/16 i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż wyrok musiał zostać uchylony z uwagi na zmianę przepisów k.p.c., jaka nastąpiła po wydaniu przez Sąd Rejonowy w Limanowej wyroku. Zgodnie z art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy z 4 lipca 2019 roku o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019, poz. 1469) w sprawach wszczętych a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, rozpoznawanych w postępowaniu nakazowym, w których powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty wyłącznie na podstawie dokumentów określonych w art. 485 § 3 k.p.c. nieprawomocny wyrok, mocą którego choćby w części utrzymano w mocy nakaz zapłaty, a od którego wniesiono apelację, jak również ten nakaz zapłaty w części, która podlegała rozpoznaniu, sąd odwoławczy z urzędu uchyła w całości postanowieniem, po czym przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania z pominięciem przepisów o postępowaniu nakazowym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 2010 roku w Ł. Bank Spółdzielczy w Ł. zawarł umowę kredytu hipotecznego nr 004/10/34 z P. K., B. K., W. D. (1) i W. D. (2), który zmarł. W dniu 2 lutego 2010 roku. Bank zawarł również umowę poręczenia z J. K. oraz D. K..

Zgodnie z umową kredytu hipotecznego i umowami poręczenia Bank udzielił pozwanym kredytu w kwocie 370,000,00 zł (trzystu siedemdziesięciu tysięcy złotych 00/100) na okres 240 miesięcy – do dnia 20 stycznia 2030 roku. Pozwani zobowiązali się dokonywać spłat kredytu z należnymi odsetkami w wysokości: 1462,00 zł – pierwsza rata kredytu płatna do dnia 20 lutego 2010 roku, 1542,00zł następne raty, płatne do 20-go każdego miesiąca, 1542,00 zł – ostatnia rata kredytu płatna do dnia 20 stycznia 2030 roku.

Do umowy kredytowej nr (...) z dnia 2 lutego 2010 roku na wniosek kredytobiorców sporządzono aneks nr (...) zawarty w dniu 22 grudnia 2014 roku, zmieniający warunki umowy kredytowej.

Dowód: umowa nr (...) kredytu hipotecznego k. 12 – 14, umowa poręczenia k. 15 i 16, aneks nr (...) do umowy kredytowej z dnia 02.02.2010 r. k. 17 – 19, wyciąg z ksiąg banku k. 26.

Zgodnie z § 9 Umowy kredytowej kredyt oprocentowany jest według zmiennej bazowej stawki WIBOR dla terminu jednomiesięcznego powiększonej o marżę bankową w wysokości 5,5 punktów procentowych. Stopa procentowa stanowi sumę stopy referencyjnej i marży Banku ustalonej według następujących zasad:

1. stopą referencyjną jest stawka WIBOR dla terminu jednomiesięcznego ustalana jako średnia z 30 lub 31 dziennych stawek WIBOR wyliczanego do 24-go każdego miesiąca i publikowana jako obowiązująca w następnym miesiącu;
2. zmiana oprocentowania WIBOR 1M następuje z dniem 1-go każdego miesiąca i nie powoduje zmiany warunków umowy i konieczności sporządzenia aneksu.

W § 10 ust. 1,2 i 4 umowy kredytowej podany został sposób naliczania odsetek zgodnie z którym: Bank nalicza odsetki codziennie od wykorzystanej kwoty kredytu według stóp procentowych obowiązujących w czasie trwania umowy, począwszy od dnia uruchomienia kredytu lub jego transzy, do dnia poprzedzającego jego spłatę.

Umowa kredytowa nie precyzuje kolejności spłaty odsetek i rat przeterminowanych i bieżących, natomiast w Regulaminie kredytowania w § 42 kolejność ta jest uszczegółowiona:

1. „Za datę spłaty raty uznaje się datę wpływu środków na rachunek Banku, wskazany w umowie kredytu.
2. Wpłacone przez Kredytobiorcę lub wyegzekwowane środki Bank zalicza na spłatę należności:
  - 1) kwoty egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych,
  - 2) koszty monitów, opomnień i innych kosztów poniesionych przez Bank,
  - 3) prowizje i opłaty związane z obsługą kredytu,
  - 4) odsetki przeterminowane,
  - 5) odsetki bieżące,
  - 6) przeterminowane raty kapitałowe,
  - 7) bieżące raty kapitałowe.

Aneksem nr (...) z dnia 22 grudnia 2014 r. do Umowy kredytowej strony zmieniły między innymi: harmonogram spłat z rat malejących na raty annuitetowe od 10.01.2015 r. do 10.01.2030 r. oraz datę spłaty raty kapitałowo – odsetkowej z 20 – go na 10 – go dnia każdego miesiąca w okresie od 10.01.2015 r. do 10.01.2030 r. (k -17,18).

Zastosowane przez powoda stopy oprocentowania kredytu dla zadłużenia nieprzeterminowanego różnią się od publikowanych na dostępnych stronach internetowych w trzech okresach miesięcznych, nie wpływa to jednak na zwiększenie odsetek, ponieważ te naliczone przez Bank są nieznacznie niższe od publikowanych. Oprocentowanie w pozostałych miesiącach jest ustalone w sposób prawidłowy.

Zastosowane przez powoda stopy oprocentowania kredytu dla zadłużenia przeterminowanego (kapitału wymagalnego) są zgodne z publikowanymi przez Narodowy Bank Polski stopami kredytu lombardowego na stronach (...)

Rozliczenie rachunkowe dokonanych wpłat na poczet zadłużenia wynikającego z kredytu jest prawidłowe. Również kolejność zaliczenia na spłatę należności z tytułu zawartej umowy w tym wpłat dokonanych przez pozwanych na poczet kapitału (zadłużenia z tytułu kredytu) jest prawidłowa, zachowana została kolejność zgodnie z umową kredytową i regulacjami wiążącymi kredytobiorców.

Powód poprawnie naliczył i pobrał właściwą kwotę tytułem odsetek od zadłużenia nieprzeterminowanego do czasu wprowadzenia nowego harmonogramu spłat Aneksem nr (...) do umowy kredytowej.

Poprawnie powód naliczył i pobrał właściwą kwotę tytułem naliczenia wysokości odsetek od zadłużenia przeterminowanego do czasu wprowadzenia nowego harmonogramu spłat Aneksem nr (...) do Umowy kredytowej.

Wszystkie wpłaty dokonane przez kredytobiorców bezpośrednio na rachunek kredytowy zostały rozliczone przez powoda w sposób prawidłowy.

Dowód: opinia biegłej z zakresu księgowości I. M.

k. 323 – 356.

Pomimo wezwań Banku do zapłaty należności, nie zostały one uregulowane przez pozwanych i w związku z tym, pismem z dnia 8 lutego 2017 roku Bank Spółdzielczy w L. wypowiedział umowę o kredyt nr 004/10/34.

Dowód: wezwanie do zapłaty: k.20 (potwierdzenia doręczenia pisemnych wezwań k.

– 47-51, wypowiedzenie umowy k.246 (k. 5 akt I C 1579/17 toczącej się

przed Sądem Okręgowym w Krakowie).

Postanowieniem z dnia 28 marca 2017 roku Sąd skierował sprawę do mediacji. Postępowanie mediacyjne przeprowadzono w dniu 5 lipca 2017 roku w K. jednak strony nie osiągnęły porozumienia przed mediatorem.

Dowód: postanowienie z dnia 28 marca 2017 roku k. 147, protokół z postępowania mediacyjnego k. 153.

Przed Sądem Okręgowym w Krakowie, sygn. akt I C 1579/17 toczyło się postępowanie z powództwa Banku Spółdzielczego w L. przeciwko pozwany o zapłatę kwoty 308 467,91 zł. Żądanie zapłaty strona powodowa wywodzi również z umowy kredytu zawartej w dniu 2 lutego 2010 roku. Łącznie kwoty dochodzone przez stronę powodową przed tym Sądem i Sądem Okręgowym w Krakowie stanowią zadłużenie pozwanych z tytułu umowy kredytowej w wysokości 312.419,76 zł.

Dowód: pozew w sprawie I C 1579/17 k. 245 – 247, opinia biegłej k. 326.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wskazanych twierdzeń oraz wyżej powołanych dokumentów. W ocenie Sądu dokumenty zgromadzone w aktach sprawy stanowią materiał dowodowy w pełni wiarygodny, a ich autentyczność i moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W tych warunkach nie miało znaczenia, że w części powołane dokumenty przedstawiono Sądowi w kserokopiach, skoro żadna ze stron nie podważała ich zgodności z oryginałami, a Sąd nie znalazł podstaw, by wątpliwości w tym zakresie powziąć z urzędu.

W toku postępowania pozwani podnosili że nie mają wiedzy czy kwota żądana pozwem skierowanym do Sądu Okręgowego w Krakowie nie pokrywa się z kwotą dochodzoną przed Sądem Rejonowym w Limanowej, czy wpłaty dokonane przez pozwanych zostały naliczone na rzecz należności głównych czy też na rzecz odsetek i w związku z tym złożyli wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości. Postanowieniem z 26 czerwca 2018 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości na okoliczność ustalenia czy strona powodowa poprawnie zaliczała wpłaty dokonywane przez pozwanych i naliczała odsetki z tytułu umowy zawartej między stronami. W ocenie Sądu sporządzona w sprawie opinia przez biegłą I. M. jest profesjonalna i rzetelna. Biegła, sporządzając swoją opinię, oparła się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, które przeanalizowała i na ich podstawie dokonała własnych obliczeń co do prawidłowości dokonywanych przez Bank rozliczeń wpłat pozwanych. opinia jest logiczna i zrozumiała, a wnioski końcowe należycie wyjaśnione i umotywowane, wobec czego Sąd w pełni je podzielił. Biegła również w sposób wyczerpujący odniosła się do zarzutów wniesionych do opinii przez strony.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo wniesione w niniejszej sprawie przez stronę powodową zasługuje w całości na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Za bezsporne uznać należało na gruncie rozpoznanej sprawy: fakt zawarcia przez strony umowy kredytowej, aneksu i umów poręczenia, udostępnienie pozwanym kwoty udzielonego kredytu, nieregulowanie przez pozwanych umówionych rat kredytowych w określonych umownie terminach, okoliczność wezwania pozwanych do uregulowania zaległych kwot oraz, wobec niezastosowania się do wezwań, skuteczne wypowiedzenie tej umowy, co skutkowało postawieniem w stan wymagalności całego zobowiązania kredytowego.

Pozwani, w toku postępowania zakwestionowali wysokość pozostałej do zapłaty kwoty kredytu i prawidłowość zaliczenia przez powoda dokonywanych wpłat.

Ponadto podnieśli, iż postanowienia umowy dotyczące zaliczania wpłat na koszty wezwań i upomnień, koszty opłat skarbowych i sądowych stanowią klauzule niedozwolone w rozumieniu art. 385¹ k.c., gdyż kształtują prawa i obowiązki pozwanych w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz rażąco naruszają jego interesy. Wywodzono, że czynności windykacyjne należą do zakresu obowiązków pracowników banku, i w związku z czym nie generują dodatkowych kosztów po stronie banku. Bank obciążają jedynie koszty związane z przesłaniem korespondencji dłużnikowi.

Czynności windykacyjne i związane z nimi opłaty i wezwania zastrzeżone w umowie a określone w Taryfie opłat i prowizji bankowych - nie stanowią głównego świadczenia stron, co w niniejszej sprawie było oczywiste, co jednak nie przesądza o tym, że zastosowane przez stronę powodową postanowienia mają charakter klauzul abuzywnych. Zgodnie z Taryfą opłat i prowizji z dnia 30 kwietnia 2014 roku opłata za upomnienie i wezwanie wynosiła 10 zł. Do akt spraw początkowo powód przedłożył trzy potwierdzenia (k. 195). Następnie przedłożył trzy kolejne potwierdzenia z 8 kwietnia 2014 roku. Koszt powyższych wezwań zatem wynosi 60 zł. Bank pobrał 60 zł w dniu 30 sierpnia 2014 roku (k.167) zgodnie z obowiązującą Taryfą. W opinii Sądu opłaty za wezwanie do zapłaty w wysokości 10 zł nie były wygórowane i nie narażały pozwanych na nieuzasadnione koszty. Wysokość opłaty mając na uwadze, iż wezwania

były wysyłane za zwrotnym potwierdzeniem odbioru znajdują potwierdzenie w rzeczywistych wydatkach poniesionych przez powoda. Nie ulega wątpliwości, iż powód może dochodzić obok roszczenia głównego także kosztów związanych z wysyłaniem wezwań do zapłaty, upomnień oraz poniesionych kosztów windykacji, czy też opłat za inne dodatkowe czynności. Strona powodowa wykazała jednak, że naliczone koszty windykacji odpowiadają rzeczywistym kosztom poniesionym przez powoda.

Wobec powyższego, należało uznać, iż zastrzeżone w Taryfie opłat kwoty z tytułu wezwań do zapłaty nie stanowiły klauzul abuzywnych.

Aktualnie zobowiązanie pozwanych wobec powoda wynosi 312.419,76 zł, z czego przed tutejszym Sądem powód dochodzi 45.044,75 zł.

Powyższe fakty wynikają z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz opinii biegłej. Pozwani nie podważyli prawdziwości dokumentów złożonych przez stronę powodową i nie przedłożyli żadnych dowodów, które mogłyby świadczyć o tym, iż treść tych dokumentów jest niezgodna z prawdą. Niewątpliwie w zawartej umowie pozwani zobowiązali się do spłaty kredytu, który został im przyznany, wraz z należnymi odsetkami i opłatami na warunkach szczegółowo określonych w tej umowie. Powyższego zobowiązania pozwani nie wykonali, zaprzestając spłaty kredytu.

Zgodnie ze sporządzoną w sprawie opinią prawidłowa jest wymagalna kwota zadłużenia. Kwota 849,08 zł (1.500,00 zł – 605,92 zł) powinna zostać natomiast zaliczona na zmniejszenie odsetek od zadłużenia dochodzonego przed Sądem Okręgowym w Krakowie.

Zastosowane przez powoda stopy oprocentowania kredytu dla zadłużenia nieprzeterminowanego różnią się od publikowanych na dostępnych stronach internetowych w trzech okresach miesięcznych, nie wpływa to jednak na zwiększenie odsetek, ponieważ te naliczone przez Bank są nieznacznie niższe od publikowanych. Oprocentowanie w pozostałych miesiącach jest ustalone w sposób prawidłowy.

Zastosowane przez powoda stopy oprocentowania kredytu dla zadłużenia przeterminowanego (kapitału wymagalnego) są zgodne z publikowanymi przez Narodowy Bank Polski stopami kredytu lombardowego na stronach (...)

Rozliczenie rachunkowe dokonanych wpłat na poczet zadłużenia wynikającego z kredytu jest prawidłowe. Również kolejność zaliczenia na spłatę należności z tytułu zawartej umowy w tym wpłat dokonanych przez pozwanych na poczet kapitału (zadłużenia z tytułu kredytu) jest prawidłowa, zachowana została kolejność zgodnie z umową kredytową i regulacjami wiążącymi kredytobiorców.

Powód poprawnie naliczył i pobrał właściwą kwotę tytułem odsetek od zadłużenia nieprzeterminowanego do czasu wprowadzenia nowego harmonogramu spłat Aneksem nr (...) do umowy kredytowej.

Poprawnie powód naliczył i pobrał właściwą kwotę tytułem naliczenia wysokości odsetek od zadłużenia przeterminowanego do czasu wprowadzenia nowego harmonogramu spłat Aneksem nr (...) do Umowy kredytowej.

Wszystkie wpłaty dokonane przez kredytobiorców bezpośrednio na rachunek kredytowy zostały rozliczone przez powoda w sposób prawidłowy.

W toku postępowania pozwani kwestionowali również obciążenie ich opłatą w kwocie 1230 zł tytułem aktualizacji operatu szacunkowego nieruchomości gruntowej dz. ew. 161/1 zabudowanej budynkiem mieszkalnym, nieruchomości gruntowej dz. ew. 161/2. Jak jednak wynika z kserokopii faktury z 31 października 2016 roku (k.222) została ona wystawiona po dacie wniesienia pozwu w rozpoznawanej sprawie i nie jest objęta żądaniem pozwu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na dochodzoną kwotę składają się kwoty: 16.902,23 zł tytułem kapitału i 28.125,52 zł tytułem naliczonych odsetek oraz 17 zł kosztów egzekucyjnych.

Zgodnie z art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (art. 354 § 1 k.c.).

Mając powyższe na uwadze, powództwo należało ocenić jako uzasadnione.

W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia, co wynika z art. 320 k.p.c.

Pozwani w piśmie z 22 lutego 2021 roku wnieśli o rozłożenie zasądzonej kwoty na 36 miesięcznych rat.

Pełnomocnik powoda, na rozprawie w dniu 19 marca 2021 roku przychylił się do wniosku pozwanych o rozłożenie na raty. Mając na uwadze stanowiska stron, Sąd rozłożył zasądzoną kwotę na 36 miesięcznych rat.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na powyższą kwotę składają się opłata od pozwu, opłata od pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika.

Sąd nie znalazł przesłanek do uwzględnienia wniosku pozwanych i nie obciążania ich kosztami postępowania. Za istnieniem szczególnego wypadku w rozumieniu art. 102 k.p.c. mogą przemawiać okoliczności związane zarówno z tokiem postępowania – m.in. specyficzny charakter roszczenia, subiektywne przekonanie o zasadności żądań – jak i umiejscowione poza nim, związane ze stanem majątkowym i zdrowotnym strony. Nie wystarczy jednakże powoływanie się wyłącznie na brak środków pieniężnych, a koniecznym jest istnienie także innych podstaw. W niniejszej sprawie nie sposób mówić o subiektywnym przekonaniu pozwanych o zasadności ich twierdzeń, skoro pozwani przyznali fakt zaciągnięcia kredytu i poręczenia. Nie mogli zatem z przyczyn oczywistych być przekonani, że stronie powodowej nie należy się zwrot kredytu.

W toku niniejszego postępowania pozwani korzystali z pomocy radcy prawnego ustanowionego z urzędu. Wobec powyższego, Sąd na podstawie § 8 pkt 5 i § 16 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu przyznał od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnej M. P. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu łączną kwotę 4428 zł, w tym 828 zł tytułem podatku od towarów i usług (za postępowanie przed Sądem I i II instancji).

Z uwagi na fakt, iż pozwani zostali zwolnieni od kosztów, kosztami procesu Sąd obciążył Skarb Państwa.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

SSR Małgorzata Hybel